

ΤΑΞΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ Π/ΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ Θ. ΔΑΤΡΕΙΑΣ ΠΡΟΣ
ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

A- ΓΕΝΙΚΑ

1- Οἱ Πατριαρχικοὶ χοροὶ πληροφοροῦνται ἐκ τῶν προτέρων παρὰ τῆς Μεγ. Ἀρχιεπισκοπῆς τὴν ὥραν τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς λήξεως ἐκάστης Ἀκολουθίας καὶ ἰδίᾳ τῆς Θ. Δει-
τουργίας, ἐκτός ἐάν πρόκειται περὶ γνωστοῦ ὁραρίου, καθορισθέντος διὰ μακρὰν περίοδον.

2- Οἱ Χοροὶ εὐρίσκονται πάντοτε ἐγκαίρως εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν.

3- Κατὰ τὸν Ὁρθρον ἀρχοῦνται φάλλειν οἱ Δομέστικοι μετὰ τῶν βοηθῶν καὶ τῶν Κα-
νοναρχῶν. Οἱ Ἀρχοντες Πρωτοψάλτης καὶ Λαμπαδάριος ἀνέρχονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν
εἰς τὸ "Δόξα" τῶν Εὐλογηταρίων, πρὶν δὲ καταλάβωσι ταύτας, ἀνταλλάσσουσι μεταξὺ τῶν
"σχῆμα".

4- Εἰς περιπτώσιν ἀπουσίας τοῦ Πρωτοψάλτου ἢ τοῦ Λαμπαδαρίου ἀναπληροῦσιν αὐτοὺς
οἱ Δομέστικοι αὐτῶν.

5- Συμφώνως πρὸς τὴν καθορισθεῖσαν ὥραν χοροστασίας τοῦ Πατριάρχου, ὁ Πρωτοψάλτης
καυνοῦνται τὴν χρονικὴν πορείαν τῶν ψαλλομένων. Εἰς περιπτώσιν δὲ ἀργοπορίας τοῦ Πα-
τριάρχου, οἱ χοροὶ συνεχίζουσιν ψάλλοντες ἐκ τοῦ Κανόνα ἢ ὠριανμένους στίχους "Πολυε-
λαίου" κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Πρωτοψάλτου.

6- Οἱ Ἀρχοντες Πρωτοψάλτης καὶ Λαμπαδάριος ὀφείλουσι νὰ κατέχωσι πάντα τὰ ἐν
τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ ψαλλόμενα ἔκπαλαι μουσικὰ μαθήματα παπαδικά, στιχηραρικά ἢ εἰρ-
μολογικά.

B-ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

1- Κατὰ τὴν καθόδον τοῦ Πατριάρχου εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναὸν διὰ τὴν χοροστασίαν.
οἱ Χοροὶ εὐρίσκονται εἰς τὰς θέσεις τῶν.

2- Τὴν ὥραν τῆς ἐπενδύσεως τοῦ Πατριάρχου ἐν τῷ Νάρθηκι οἱ χοροὶ εἰσὶν κάτωθι
τῶν στασιδίων τῶν, ἐστραμμένοι πρὸς τὸν Νάρθηκα καὶ ἀναμένοντες τὴν ἔλευσιν αὐτοῦ
εἰς τὸν Σωλέα.

3- Ἀρχομένης τῆς εὐλογίας τοῦ Πατριάρχου, ἀρχοῦνται καὶ οἱ χοροὶ φάλλειν τὸ "εἰς
πολλὰ ἔτη", ἡπῶς, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους καὶ μέχρι τῆς εἰσόδου εἰς τὸ Ἱ. Βῆμα καὶ
τοῦ τελευταίου κληρικῶ.

4- Ἐλθόντες οἱ χοροὶ ποιῶσι σχῆμα εἰς τὸν ἐν τῷ θρόνῳ Πατριάρχῃ καὶ στρέφονται
πρὸς ἀνατολὰς διὰ τὸ "Εὐλογητός ὁ θεός", μεθ' οὗ τοῦ Πατριάρχου ἀναγινώσκοντος τὸν
Προοιμιακόν, οἱ Χοροὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ ἵστανται κάτω τῶν στασιδίων τῶν.

5- Οἱ Χοροὶ ἀνέρχονται εἰς τὰ στασιδίδια τῶν, ὅπου τῷ πέρατι τοῦ Προοιμιακοῦ καὶ κα-
τόπιν σχήματος εἰς τὸν Πατριάρχῃ.

6- Τόσον εἰς τὸ "ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου", ὅσον καὶ εἰς τὸ ἀκολουθοῦν "ὑπὲρ
τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων" (εἰς περιπτώσιν συγχχοροστασίας), οἱ χοροὶ στρέφονται πρὸς τὸν
θρόνον, κατὰ δὲ τὴν μνημόνευσιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου, λέγουσιν ἁπλῶς πᾶ "Χὺ-
ριε ἐλέησον".

7- Τὰ Ἀπόστιχα τὰ φάλλουσιν οἱ Δομέστικοι, τὰ δὲ "Δόξα" καὶ "Καὶ νῦν" τῶν Ἀπο-
στίχων οἱ Ἀρχοντες.

- Είς τὴν πρό τῆς ἀπολύσεως ἐκφώνησιν "Σοφία" τοῦ Διακόνου, οἱ χοροὶ κατέρχονται. Στασιδίῳ των καὶ στρέφονται πρὸς τὸν θρόνον ἀναμένοντες τὴν διὰ τῆς ἀπόλυσεως οἰκίας τοῦ Πατριάρχου, ὅτε καὶ ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο χοροὶ τὸ "Τὸν Δεσπότην καὶ χιερὰ ἡμῶν..".

9- Ἡ Ἀκολουθία λαμβάνει πέρας διὰ τοῦ "Ἀμήν" τῶν χορῶν, εἰς τὸ "Δι' εὐχῶν..".

10- Οἱ χοροὶ ἀπέρχονται μετὰ τὴν ἀναποκρισιν διὰ σχήματος εἰς τὴν ἐκ τοῦ μέσου οὐ Σωλῆως εὐλογίαν τοῦ Πατριάρχου εἰς αὐτοῦς.

1.- Εἰς τὸν ὄρθρον

- Τοῦ Πατριάρχου ἀφιχθέντος καὶ περιβαλλομένου ἐν τῷ Μάρθῃ τὸν Μανδύαν Αὐτοῦ, οἱ χοροὶ κατέρχονται τῶν στασιδίων καὶ ἐστραμμένοι πρὸς δυσμὰς ἀναμένουσιν ἐν πάσῃ εὐλαβείᾳ τὴν εἴσοδον καὶ ἔλευσιν Αὐτοῦ ἐν τῷ Σωλῆ. Ὁ Πρωτοψάλτης κανονίζει, ὥστε κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐκκινήσεως τοῦ Πατριάρχου ἐκ τοῦ Μάρθῃ καὶ ἀρχίσῃ καὶ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Κοντακίου καὶ τοῦ Συναξαρίου.

- Μετὰ τὴν ᾄδσιν τῆς χειρὸς τοῦ Πατριάρχου πρὸς εὐλογίαν, οἱ Π. χοροὶ ἀπὸ κοινοῦ, ἀλλ' ὡς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ ὑπὸ τὴν διευθύνειν τοῦ Πρωτοψάλτου ἀρχοῦνται ψάλλειν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους καὶ εἰς ἡπὶον τόνον τὸ "Εἰς πολλὰ ἔτη Δέσποτα". Τοῦτο πρέπει νὰ διαρκέσῃ μέχρι νὰ λάβῃ καιρὸν παρὰ τοῦ Πατριάρχου καὶ ὁ τελευταῖος κληρικὸς.

- Μετ' ὅ, οἱ χοροὶ ἀφοῦ ὑποκλιθῶσιν εἰς τὸν Πατριάρχην καὶ μεταξὺ των, ἀνέρχονται ἱεροπρεπῶς εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν χωρὶς νὰ στρέψωσι τὰ νῶτα αὐτῶν εἰς τὸν Πατριάρχην.

- Καθ' ὅλας τὰς Ἱ. Ἀκολουθίας οἱ ἐν τοῖς χοροῖς ψάλλοντες ρασσοφοροῦσι μὲ κλειστόν τὸ ράσον ἢ εἰς τὸν λαιμόν, ἵστανται μετ' εὐλαβείας οὐδέποτε ἀτενίζοντες ἀναέρως πρὸς τὸν λαόν ἢ συνομιλοῦντες, λαμβάνουσι δὲ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας ἐκ τῶν πρώτων αὐτῶν.

- Εἰς τὴν θ' Ὁδὴν, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ "Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός..", οἱ χοροὶ κατέρχονται τῶν στασιδίων των καὶ ἐάν μὲν φάλλῃ ὁ ἴδιος ὁ Πατριάρχης, ἀμφοτέρω οἱ χοροὶ εἶναι ἐστραμμένοι πρὸς Αὐτόν, ἐάν ὄχι, τότε οἱ χοροὶ ψάλλουσιν ἐστραμμένοι πρὸς ἀλλήλους.

- Εἰς τὰ "Ἐξαποστειλάρια", ἐάν μὲν φάλλῃ ὁ Πατριάρχης, οἱ χοροὶ συνεχίζουσι νὰ ψύρισκωνται ἀτῶ καὶ ἐστραμμένοι πρὸς Αὐτόν, ἐάν ὄχι, τότε μετὰ τὸ τέλος τῆς θ' Ὁδῆς καὶ τοῦ Ξέρμου, ἀνέρχονται εἰς τὰ στασιδίδια των, ποιῶντες σχῆμα εἰς τὸν θρόνον, καὶ ψάλλουσι ταῦτα ἐκ τῆς ἐν τοῖς στασιδίοις θέσεως αὐτῶν.

- Εἰς τὸ "Ἐλέυσον" οἱ χοροὶ κατέρχονται καὶ στρέφονται πρὸς τὸν θρόνον. Τὸ "Ἐλέυσον" λέγεται ὑφ' ἐνός τῶν 2 Κανονάρχων ἢ τῶν 2 βοηθῶν, ρασσοφορούντων καὶ εἰς τὸ γνωστὸν ἀπλοῦν καὶ σοβαρὸν ὕφος, καὶ λέγεται ἐκ τῆς θέσεως κατέναντι τοῦ θρόνου ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ Σωλῆ, τῶν δύο Κανονάρχων ἢ τῶν βοηθῶν ἀτενιζόντων πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ μόνον. Οὗτοι, εἰς τὸ "Αἰνεῖται τὸν Κύριον" τοῦ "Πᾶσα πνοή" ποιῶσιν ἐπὶ τόπου σχῆμα καὶ μετάνοιαν καὶ ἀνερχόμενοι ἀνά εἰς τὰς βαθμίδας τοῦ θρόνου ἀσπάζονται. τὴν Δεξιάν τοῦ Πατριάρχου καὶ ἐπιστρέφουν εἰς τὸν ἴδιον αὐτῶν τόπον κατέναντι τοῦ θρόνου, ἔνθα καὶ αὖθις ποιήσαντες σχῆμα καὶ μετάνοιαν καὶ πάλιν σχῆμα εἰς τὸν θρόνον ἀπέρχονται εἰς τὰ ἀναλόγια αὐτῶν ἀφοῦ προηγουμένως ποιήσουσι σχῆμα καὶ κατενώπιον τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ μεταξὺ των.

- Ὁ Ἀρχὸν Πρωτοψάλτης εἴτε τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ Πατριάρχου ἢ καὶ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, ἀναλόγως τῆς ἐπισημότητος τῆς ἡμέρας, δύναται νὰ φάλλῃ ἀργῆν Δοξολογίαν, εἰς ἣν δέον πρὸς ἀναποκριθῆναι οἱ Ἀρχὸν ἀναπαράγειος.

- Ἀρχομένης τῆς θ.Λειτουργίας, εἰς τό "ὑλόγησον Δέσποτα", οἱ χοροὶ κατέρχονται τῶν στασιδίων τῶν καί στρέφονται πρὸς ἀνατολὰς ἀσκεπεῖς μέχρι τοῦ τέλους τῆς ἐκφωνήσεως "ὑλόγημένη ἡ Βασιλεῖα" καί σταυροκοποῦμενοι εὐλαβῶς. Μετά ταῦτα, στρέφονται πρὸς τὸν θρόνον ἢ εἰς περίπτωσιν Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Λειτουργίας, εἰς τό Κέντρον τοῦ Σωλέως, ποιοῦσι σχῆμα πρὸς τὸν Πατριάρχην, φοροῦσι οἱ Ἀρχοντες τὰ καλπάκιά τῶν καί ἀνέρχονται εἰς τὰ στασίδια αὐτῶν πρὸς συνέχισιν τῆς θείας Λειτουργίας.

- Εἰς τό Ἰπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καί ἅμα τῇ ἐκφωνήσει τοῦ ὁνόματος τοῦ Πατριάρχου, οἱ χοροὶ στρεφόμενοι πρὸς τὸν θρόνον ἢ εἰς τό Κέντρον τοῦ Σωλέως, λέγουσιν ἀπό κοινοῦ τό "Κύριε ἐλέησον" εἰς ἴσον βασικόν τόνον, ἀνεξαρτήτως τοῦ εἰς τό τέλος τῆς ἰδίας δεήσεως λεχθησομένου ψαλτῶς ἑτέρου "Κύριε ἐλέησον".

- Εἰς τό "Ἰπέρ τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων", οἱ χοροὶ στρεφόμενοι καί αὖθις πρὸς τὰς θέσεις τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων ποιοῦσι σχῆμα, ψάλλουσι δέ τό "Κύριε ἐλέησον" μόνον εἰς τό τέλος τῆς δεήσεως τοῦ Διακόνου.

- Εἰς τὴν μικράν Εἰσοδον, ὡς καί κατὰ τὴν Εἰσοδον τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερίου, τό Ἀπολυτίκιον λέγεται ὡς καί ἐπομένως δέον ὅπως κανονίζεται ἀναλόγως καί ὁ χρόνος αὐτοῦ. Ὁ δέ Διάκωνος δέον ὅπως ἐξέρχεται τῆς Βορέου Πύλης ἅμα τῇ ἐνάρξει ἐκ δευτέρου τῆς ψαλμωδίας τοῦ Ἀπολυτικίου.

- Εἰς τό Τρισάγιον δύναται νά ψαλῇ ἄρχόν "Δύναμις" τόσον κατόπιν ἐπιθυμίας καί ἐντολῆς τοῦ Πατριάρχου, ὅσον καί ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας τοῦ Πρωτοψάλτου, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Ὁ Δαμπαδάριος δέον ὅπως ἀνταποκριθῇ.

- Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ἀποστόλου δέον ὅπως γίνηται ἀσκεπῶς ὑπὸ τῶν δομεστίκων ἢ τῶν βοηθῶν τῶν χορῶν ἢ καί ὑπὸ κατηρτισμένων Κανοναρχῶν, κατὰ πλήλως ὁμοῦ πάντοτε προητοιμασμένων. Ὡσαύτως ἀσκεπεῖς παρακολουθοῦσι οἱ Ἀρχοντες τῶν ἀναλογίων καί τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἱ.Εὐαγγελίου.

- Μετά τό τέλος τοῦ Ἱ.Εὐαγγελίου, τοῦ Πατριάρχου λέγοντος τό "Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ καί παντί τῷ λαῷ", εἰ μὲν ἐστὶ Πατριαρχικὴ καί Συνοδικὴ Χοροστασία ἢ καί ἀπλῇ Πατριαρχικῇ Χοροστασίᾳ, ὁ μὲν Δαμπαδάριος λέγει χαμηλοφώνως καί συντόμως τό "Εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα", ὁ δέ Ἀρχων Πρωτοψάλτης ψάλλει κάτωθεν τοῦ στασιδίου καί ἐστραμμένος πρὸς τὸν Πατριάρχην, γεγωνεῖ δέ τῇ φωνῇ, τό "Δόξα Σοι, Κύριε, Δόξα Σοι", ὅπερ δέον ὅπως διαρκέσῃ μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Διακόνου εἰς τὸ Ἱ.Βῆμα, εἰ δέ ἐστὶ Πατριαρχικὴ καί Συνοδικὴ θ.Λειτουργία, τότε ὁ Δαμπαδάριος λέγει χαμηλοφώνως τό "Δόξα Σοι, Κύριε, Δόξα Σοι" καί ὁ Πρωτοψάλτης τό "Εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα".

- Χερουβικά καί Λειτουργικά εἰς τὸν Πατριαρχικόν Ναόν ψάλλονται τὰ ἑκπαλαι καθωρισμένα καί ὑπὸ Ἀρχόντων Πρωτοψαλτῶν καί Δαμπαδάρων τῆς Μ.Χ. Ἐκκλησίας ἢ καί ἐμῶν Κωνσταντινουπολιτῶν Μουσικοδιδασκάλων μελοποιηθέντα τοιαῦτα.

- Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δεξιοῦ χοροῦ ἐκτέλεσιν τοῦ Χερουβικοῦ Ὑμνου, τόσον ὁ Πρωτοψάλτης ὅσον καί ὁ Λειτουργγός δέον ὅπως παρακολουθοῦσιν ὁ εἰς τὸν ἄλλον καί συγχρονίζωσι τὰ ψάλλματα καί τὰς κινήσεις αὐτῶν ἀναλόγως. Οὐτε ὁ Πρωτοψάλτης ἐπιτρέπεται νά ἀργοπορῇ πέραν τοῦ δέοντος, οὔτε καί ὁ Λειτουργγός νά βιάζεται καί νά καταστρέφεται τό μέλος. Ἐπίσης, ὁ Λειτουργγός ὀφείλει νά κανονίζει ὥστε νά θυμῶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ "Τρισάγι", ὅπως ἐξ ἑλλου εἰσίσταται.

- Είς τό "τά Σά ἐκ τῶν Σῶν", οἱ χοροὶ κατέρχονται ἐκ τῶν στασιδίων των καί στρέφονται πρὸς ἀνατολὰς ἀσκεπεῖς.

- Ἐκ τῆς ἰδίας ταύτης θέσεως (κάτωθεν) φάλλεται ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ χοροῦ καί τό "Ἀξιαν ἐστίν" ἢ ἡ θ' ὠδή πρὸς τὴν θεοτόκον ἢ μόνου τό "ἐπὶ Σοί χαίρει" εἰς λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου, τῶν φαλμῶδων τῶν δύο χορῶν ὄντων ἀσκεπῶν.

- Εἰς τὰ Δίπτυχα καί μεθ' ἑκάστου "πολλά τά ἔτη", οἱ χοροὶ λέγουσι τὰ "κύριε ἐλέησον" χαμηλοφώνως, ἀπλῶς καί ἀπὸ κοινοῦ.

- Εἰς τό "Πρόσχωμεν", οἱ χοροὶ καί αὖθις κατέρχονται ἀσκεπεῖς τῶν στασιδίων των καί ἀνέρχονται μετὰ τό τέλος τοῦ "Εἰς Ἄγιος, εἰς Κύριός...".

- Κατὰ τὴν ὥραν τῆς Μεταλήψεως εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναόν φάλλεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ τό Κοινωνικόν εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς ἢ τῆς ἡμέρας καί οὐδέποτε στίχοι ἐκ φαλμῶν.

- Εἰς τό τέλος τοῦ Κοινωνικοῦ, ἀμφότεροι οἱ χοροὶ κατέρχονται ἐκ τῶν στασιδίων των καί ἵστανται ἀσκεπεῖς διὰ τό "Μετὰ φόβου Θεοῦ" κ.έ..

- Ἐάν ὑπάρχῃ περίπτωσις μεταδόσεως τῆς θείας Κοινωνίας, οἱ χοροὶ ἀπαγγέλλουσιν ἐναλλάξ καί χαμηλοφώνως τό "Τοῦ Δείπνου Σου τοῦ Μυστικοῦ...".

- Εἰς τό ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου λεγόμενον "Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν Σου", ὁ μὲν Ἀριστερὸς χορὸς ἀνταποκρίνεται συντόμως καί χαμηλοφώνως διὰ τοῦ "εἰς πολλά ἔτη, δέσποτα" ὁ δὲ Δεξιὸς χορὸς φάλλει τό "Εἰδωμεν τό φῶς". Αἱ κινήσεις τῶν χορῶν ἐν ταῦτα ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς θέσεως ἐν ᾗ εὐρίσκεται ὁ Πατριάρχης.

- Εἰς τό "Πάντοτε νῦν καί ἀεί...", οἱ χοροὶ, μετὰ τὸν Πατριάρχην, ἀνέρχονται καί αὐτοὶ εἰς τὰ στασιδίδια των, φέροντες τὰ καλπάκια..

- Εἰς περίπτωσιν Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς Χοροστασίας, οἱ Ἄγιοι Ἀρχιερεῖς ἀπέρχονται εἰς τό "Ἐν εἰρήνῃ, προέλθωμεν", προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καί ποιοῦντες σχῆμα εἰς τὸν ἦδη πρὸς αὐτοὺς ἐστραμμένον Πατριάρχην, ὅτε καί οἱ χοροὶ εἰσὶν ἐστραμμένοι πρὸς τὸν θρόνον καί τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς.

- Κατὰ τὴν ἀπόλυσιν, εἰ μὲν ἐστὶ χοροστασία, οἱ χοροὶ κατέρχονται καί στρέφονται πρὸς τὸν θρόνον, ἀναμένοντες τὴν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου εὐλογίαν τοῦ Λαοῦ, διὰ τὴν φάλλωσι πανηγυρικῶς τό "Τὸν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα ἡμῶν", εἰ δὲ ἐστὶ Πατριαρχικὴ καί Συνοδικὴ Θ. Λειτουργία ταῦτα ποιοῦσιν ἐστραμμένοι ὄντες πρὸς τὸν ἀπολύοντα Πατριάρχην.

- Ἡ Θ. Λειτουργία κατακλείεται μὲ τό "Ἀμήν" τοῦ "Δι' εὐχῶν..", λεγόμενον γεγωνυζὰ τῇ φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν.

- Κατὰ τὴν ὥραν τῆς διανομῆς τοῦ ἀντιδώρου, οἱ χοροὶ φάλλουσιν, εἴτε ἀρχὰς Καταβασίας εἴτε Καλλοφωνικοὺς βίρμους, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Πρωτοφάλτου.

- Μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου κατὰ τὰς Πατριαρχικὰς καί Συνοδικὰς Λειτουργίας ἢ Χοροστασίας οἱ χοροὶ φάλλουσιν εἰς τὸν Πατριάρχην, ἱστάμενον εἰς τό μέσον τοῦ Σωλῆως, μετὰ τὴν κάθοδον αὐτοῦ ἐκ τοῦ θρόνου, τὸν σύμτομον πολυχρονισμόν αὐτοῦ εἰς ἦχον Β'.

- Εἴτα, ὁ Πατριάρχης εὐλογεῖ τοὺς χορούς καί ἀπέχεται.

- Οἱ Ἀρχόντες, καί αὐτοὶ ἀνταλλάσσουν σχῆμα ἐκ τῆς θέσεως των καί ἀπέρχονται..

- Οἱ Ἀρχόντες, καί αὐτοὶ ἀνταλλάσσουν σχῆμα ἐκ τῆς θέσεως των καί ἀπέρχονται..

Ιανουάριος 1957.